

Október Budapesten

Az októberi bennmaradós hétvégénket a szünetbe belelógó hétvégére időzítettük.

Pénteken délután szabad foglalkozás volt a csoport egyik felének, míg a másiknak Kresz-órái akadtak. Este filmnézés, gépterem és sportolási lehetőségeink akadtak. Vacsorára pizzát kaptunk, majd másnap reggel fél nyolc körül kelt a társaság. Reggeli után még maradt időnk, hogy kicsit lazítsunk, pakolhassunk, majd tíz óra körül elindultunk Budapestre.

Az első program a Csodák palotájában kezdődött. A társaság szélnek lett eresztve. Többen beültünk egy előadásra, ahol a szárazjéggel, héliummal és egy, a levegőnél nehezebb gázzal mutattak be nekünk kísérleteket. Sajnos az időnkbe nem fért bele, hogy későbbi előadásokra is beüljünk, mivel tovább indultunk a Terror házába.

A történelemórák fele annyira sem tudják érzékelteni azt, ami egykor az országban történt, mint ez az egész épületre kiterjedő „kiállítás”, amely teljesen rideg valójában mutatja meg nekünk, hogy milyen kegyetlenségekre képes az ember saját társaival szemben. Csak benn a főfalon, ahol áldozatok arcképei sorakoznak, több mint ezer embert számoltunk össze. A hangulatot a zene, a filmek, a színek és a konkrét bizonyítékok tették olyan zorddá, hogy az ember maga is beleborzongott. A pincében a cellák, a kínzóeszközök és leginkább a „Könnyek terme” volt a leghatásosabb. Nem mondhatjuk el, hogy vidám hangulatban hagytuk el az épületet.

Elmentünk vacsorázni egy török étterembe, a Szerájba. Furcsa pizzát kaptunk, amit pizzának neveztek, de látványosan eltért tőle. Kicsit megszeppenve fogadtuk. Ezek után felszálltunk a buszra, és átöltöztünk színházi ruháinkba. Hét órára a Vígszínház „Augusztus Oklahomában” című fekete komédiájára voltunk hivatalosak.

Eszenyi Enikő rendezte, és olyan neves színészek szerepeltek benne, mint Reviczky Gábor, Hegedűs D. Géza, Hegyi Barbara, Pap Vera vagy Fesztbaum Béla. A Broadwayen többször díjazott „vígjáték”, amelyet 2009. március 7-én mutattak be Magyarországon.

Fanyar humorú, szinte már groteszk krimi, megrendítő családi dráma tárul a szemünk elé egyenesen Amerikából. Egy alkoholista apa, egy gyógyszerfüggő anya, az anya testvére és családja, az anya lányai és azok családjainak problémái és egy házvezetőnőnek felvett indián lány szomorú története. Cigarettafüst, alkohol és gyógyszerek ködösítése között, trágár szavakkal tűzdelt groteszk mondatokkal mutatják be, milyen titkok lappanghatnak évek óta egy családban. Szerencsétlen sorsok vagy

szimplán ostoba emberek? Jó kérdés. Sötét hangulat ül a rajtunk, mialatt kegyetlenül jóízűen nevetünk a szóváltásokon. Ám belegondolva, már nem is olyan humoros.

A darab kifejezetten tetszett az osztály tagjainak, még a fiúk többségének tetszését is elnyerte. Ami végképp a darab hitelességét és kiváló színészeinek bravúros játékát - a még most is teltház - bizonyítja, a pótszékeket nem is említve.

A színház után a buszon visszaállítottuk óráinkat, majd későn hazatérve igyekeztünk minél előbb ágyba kerülni, hogy másnap mehessünk haza. Reggeli után elkezdett a társaságunk hazaszállingózni egy újabb bennmaradós hétvégével a hátunk mögött.

Porogi Éva Cintia 11. T